

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci žalobce **M. K.**, zastoupeného Mgr. Ludkem Růžičkou, advokátem se sídlem U Svitavy 2, Brno, proti žalované **České lékařské komoře**, se sídlem Dolní náměstí 38, Olomouc, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 7.5.2013, č.j. 1861/2013, ve věci odepření poskytnutí informace,

t a k t o :

I. Rozhodnutí prezidenta České lékařské komory ze dne 7.5.2013, č.j. 1861/2013 **se** ve výroku **II. zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 6.800,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Ludka Růžičky, advokáta se sídlem U Svitavy 2, Brno.

III. Žalovaná je **povinna** zaplatit České republice na soudním poplatku částku 3.000 Kč na účet Krajského soudu v Ostravě č.ú. 3703-4123761/0710 pod variabilním symbolem 7840006113 do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou k soudu v zákonné lhůtě domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí prezidenta České lékařské komory (dále jen „ČLK“), a to jeho výroku II., kterým byl zamítnut stížnostní bod žalobce č. 2 a potvrzeno sdělení Centrálního registru členů ČLK ze dne 10.4.2013, č.j. 149/2013, ve věci poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“).

Žalobce napadenému výroku II. rozhodnutí žalované vytýkal, že tato porušila povinnost poskytovat informace, danou § 2 odst. 1 InfZ, čímž zkrátila žalobcovo právo na svobodný přístup k informacím, zakotvené v InfZ a čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod. Dále namítl, že neposkytnutím požadovaných informací došlo též k ohrožení jeho práva garantovaného čl. 31 Listiny základních práv a svobod a konkretizovaného § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 48/1997 Sb., tj. práva na kvalifikovaný výběr lékaře. Požadoval proto, aby soud výrok II. rozhodnutí žalované zrušil a uložil žalované, aby s omezením dle § 8a InfZ poskytla žalobci kopii absolventského diplomu a diplomu o specializaci MUDr. O. H.

Žalovaná požadovala zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě namítala, že žaloba byla podána opožděně, tj. po uplynutí lhůty stanovené v §129 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Jinak odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s.ř.s. napadené rozhodnutí žalované, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Z obsahu spisu soud zjistil, že žalobce dne 25.3.2013 podal žalované žádost o sdělení, k jakému datu byl vydán MUDr. O. H. absolventský diplom z lékařské fakulty, doklad o získání titulu, atestační diplom, diplom o specializaci, rozhodnutí o získání specializované způsobilosti, diplom o vykonání závěrečné zkoušky certifikovaného kursu a osvědčení o získání zvláštní odborné způsobilosti. Dále požadoval, aby mu byly vydány kopie uvedených dokumentů. Žalovaná sdělila dne 10.4.2013 pod č.j. 149/2013 žalobci, že MUDr. H. absolvoval Lékařskou fakultu Univerzity Karlovy v Plzni v roce 2008 a z roku 2012 má specializaci dle zákona č. 95/2004 Sb. v oboru všeobecné praktické lékařství i specializovanou způsobilost v téže oboru. Kopie dokumentů žalovaná žalobci odmítla poskytnout s odkazem na ochranu osobních údajů dle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a § 6a odst. 9 zákona č. 220/1991 Sb. o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře (dále jen „zákon o ČLK“). Žalobce dne 26.4.2013 podal proti uvedenému sdělení stížnost, v níž vytýkal žalované, že se s jeho žádostí nevypořádala zákonným způsobem, tj. formou rozhodnutí, které musí obsahovat mj. poučení o oprávněném prostředku. Dále namítal, že mu žalovaná sdělila toliko rok získání specializované způsobilosti lékařem, nikoli datum celé. Dále namítal, že odkaz na zákonnou ochranu osobních údajů není relevantní, neboť ta se týká rodinných poměrů, data narození apod., nikoli kvalifikačních předpokladů, na jejichž základě může lékař vykonávat svou praxi a čerpat tak prostředky z veřejného zdravotního pojištění. Žalovaná rozhodnutím ze dne 7.5.2013 sdělila žalobci datum, kdy MUDr. H. získal absolventský diplom a tím i titul MUDr., a dále, kdy získal atestační diplom a tím i specializovanou způsobilost, a dále žalobci sdělila, že

doklady o absolvování závěrečné zkoušky certifikovaného kurzu ani osvědčení o získání zvláštní odborné způsobilosti dotyčným lékařem nemá k dispozici, z čehož usuzuje, že MUDr. H. certifikovaný kurz neabsolvoval. K zamítnutí žádosti o poskytnutí předmětných listin žalovaná uvedla, že seznam členů ČLK je veřejně přístupný na webových stránkách ČLK, nicméně dle § 6a odst. 9 zákona o ČLK vyjma údajů o datu narození a adrese pro doručování. Na každém diplomu je však datum narození lékaře uvedeno a začernění tohoto údaje nepovažuje žalovaná za bezpečnou ochranu osobních dat člena ČLK. Za ochranu osobních údajů členů ČLK nese žalovaná objektivní odpovědnost. Dále uvedla, že zákon o ČLK neukládá povinnost poskytovat veřejnosti na vyžádání kopie jednotlivých dokladů týkajících se členů ČLK.

Podle § 6a odst. 9 zákona o ČLK je seznam členů a seznam hostujících osob veřejně přístupný, s výjimkou údajů o datu narození, adrese pro doručování na území České republiky a adrese pro doručování na území členského státu usazení. Údaje o rodném čísle, trvalém pobytu a o adrese pro doručování na území České republiky jsou přístupné Ministerstvu obrany pouze za účelem zajištění obrany státu podle zvláštního právního předpisu.

Podle odst. 10 téhož ustanovení se na zpracování údajů ze seznamu členů a ze seznamu hostujících osob vztahuje zvláštní právní předpis.

Podle § 8a InfZ informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.

Krajský soud předně uvádí, že žaloba byla žalobcem podána včas, tj. ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy mu bylo rozhodnutí žalované oznámeno ve smyslu § 72 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobci bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 10.5.2013 a žaloba byla soudu doručena dne 10.7.2013. Žalovanou namítaná třicetidenní lhůta dle § 129 odst. 1 s.ř.s. na uvedený případ nedopadá, neboť se jedná o přechodné ustanovení, které se po nabytí účinnosti s.ř.s. (1.1.2003) vztahovalo toliko na věci správního soudnictví, v nichž zvláštní zákon svěřoval soudu rozhodování o opravných prostředcích proti rozhodnutím správních orgánů podle části páté hlavy třetí občanského soudního řádu, ve znění účinném k 31.12.2002.

Dále krajský soud uvádí, že žalovaná rozhodující o žádosti žalobce v prvním stupni, tj. pověřená pracovnice Centrálního registru členů ČLK, nepostupovala v souladu s § 15 InfZ, který ukládá povinnému subjektu v případě nevyhovění žádosti vydat ve lhůtě pro vyřízení žádosti o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti rozhodnutí. Žalovaná však na žádost žalobce o poskytnutí informací reagovala toliko neformálním sdělením.

Žalovaná rozhodující ve druhém stupni, tj. prezident ČLK, poté postupovala v souladu s § 16a odst. 6 InfZ pouze ve výroku I. napadeného rozhodnutí, v němž uvedla, že ve smyslu § 16a odst. 6 písm. c) InfZ přebírá věc od povinného subjektu a doplňuje vyjádření Centrálního registru členů ČLK. Ve výroku II., který je žalobou napaden, však žalovaná uvedla, že dle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ nevyhovuje stížnostnímu bodu č. 2 a potvrzuje postup povinného subjektu.

Žalovaná (prezident ČLK) tudíž výrokem II. napadeného rozhodnutí aprobovala shora popsany nesprávný postup orgánu I. stupně, tj. skutečnost, že žádosti žalobce nebylo vyhověno toliko neformálním sdělením, namísto vydání rozhodnutí. Dle závěru krajského soudu měla žalovaná rozhodnout dle § 16a odst. 6 písm. b) InfZ, tj. přikázat orgánu I. stupně žádost vyřídit, popř. dle § 16a odst. 6 písm. c) InfZ, tj. sama vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

K věci samé soud dále uvádí, že z rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 13.11.2014, č.j. 4 As 203/2014-28 (dostupného na www.nssoud.cz) krajský soud zjistil, že žalobce se dne 25.3.2013 obrátil s žádostí o poskytnutí totožných informací nejen na žalovanou, ale i na Krajský úřad Kraje Vysočina. Rozhodnutí příslušného krajského úřadu bylo následně přezkoumáno Ministerstvem zdravotnictví, přičemž správní orgány obou stupňů odmítly žalobci poskytnout kopie požadovaných diplomů, týkajících se MUDr. H., a to z části z důvodu, že tyto listiny nemají k dispozici, a ve zbytku s odkazem na povinnost mlčenlivosti dle § 11 odst. 3 InfZ ve spojení s § 12 odst. 2 písm. f) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole. Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí zrušil a NSS jeho závěry potvrdil. Soudy obou instancí provedly výklad § 11 odst. 3 InfZ a dospěly k závěru, že žalobci lze poskytnout zásadně takové informace, které jsou obsaženy v kontrolním protokolu, neboť se jedná o informace, vzniklé při plnění kontrolní činnosti daného orgánu, avšak s výjimkou takových informací, které jsou chráněny dalšími výjimkami z práva na poskytování informací.

K informaci o datu vydání diplomu o specializaci lékaře NSS ve zmíněném rozsudku výslovně uvedl, že *„poskytnutí informace o existenci diplomu o specializaci lékaře včetně jeho data není v rozporu s ochranou soukromí fyzických osob podle ustanovení § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím. Tato informace se totiž nijak nevztahuje k soukromému ani rodinnému životu lékaře. Žalobce se svojí žádostí snažil pouze zjistit, zdali lékař MUDr. O. H. splňuje podmínky odborné způsobilosti pro výkon lékařského povolání a k jakému datu. Jak správně uvedl krajský soud, informace o specializované způsobilosti včetně data jejího získání může být důležitým faktorem pro výběr lékaře. Otevřený přístup lékařů, transparentnost procesů ve zdravotnictví a dostatek informací navíc posilují partnerský přístup lékařů k pacientům a vztah vzájemné důvěry.“*

Dále NSS v rozsudku ze dne 29.6.2011, č.j. 8 As 76/2010-52 zdůraznil: *„Obecně platí, že pokud správní orgán rozhoduje o žádosti účastníka řízení, je třeba, aby bylo z jeho rozhodnutí zřejmé, o jaké důvody své rozhodnutí opřel. Tím spíše, pokud se rozhodne žadateli nevyhovět. Právě skrze důvody zamítavého rozhodnutí získává jeho adresát představu, proč správní orgán jeho žádosti nevyhověl.“*

Krajský soud však dospěl k závěru, že uvedeným požadavkům odůvodnění zamítavého výroku II. napadeného rozhodnutí nevyhovuje. Žalované nelze upřít pravdivost tvrzení, že zákon o ČLK jí neukládá povinnost poskytovat kopie dokladů týkajících se jednotlivých členů. Na postup při poskytování informací se však na žalovanou jakožto povinný subjekt ve smyslu § 2 InfZ vztahuje právě InfZ. Pokud tedy žalovaná hodlala nevyhovět žádosti žalobce o poskytnutí kopií dokladů týkajících se dotyčného člena ČLK, musela své rozhodnutí opřít o některou ze zákonných výluk poskytování informací dle InfZ, což však neučinila. Žalovaná

neuevlela, které konkrétní ustanovení InfZ jí znemožňuje požadované informace ve formě fotokopií příslušných dokumentů žalobci poskytnout. Soudu z odůvodnění napadeného výroku rozhodnutí žalované není zřejmé, jaké informace hodné zvláštní ochrany, např. jakožto osobní údaje či informace týkající se soukromí fyzické osoby, by měl ten který dokument obsahovat, ani jakou újmu v oblasti osobního, soukromého či rodinného života by ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, mohl dotýčný lékař poskytnutím informace utrpět.

Argumentaci žalované shora citovaným ustanovením § 6a zákona o ČLK soud odmítá jako nepřipadnou, neboť se vztahuje toliko na zveřejňování seznamu členů ČLK. Pokud jí žalovaná podporovala svůj závěr, že kopii diplomu nelze žalobci poskytnout s ohledem na skutečnost, že obsahuje údaj o datu narození dotčeného lékaře, soud tento názor žalované nesdílí. Údaj o datu narození, rodném čísle, či jiný podobný údaj chráněný příslušnými ustanoveními zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, lze totiž na předmětných dokumentech skrýt provedením tzv. anonymizace dokumentu.

Postup při anonymizaci dokumentů není sice upraven žádným obecně závazným právním předpisem, příkladem lze však citovat § 215ga odst. 1 instrukce Ministerstva spravedlnosti č. 505/2001-Org., kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy, tj. podle níž postupují při anonymizaci rozhodnutí soudy, a která uvádí, že *„anonymizace se provádí pomocí příslušného programového vybavení (Adobe Acrobat) a postupuje se tak, že anonymizované údaje se zcela překryjí (začerní), aby nebylo možné je přečíst. Není-li z textu jednoznačně poznatelný obsah anonymizovaného údaje, připojí se k anonymizovanému údaji charakter anonymizovaného údaje (např. „datum narození“, „rodné číslo“, „adresa“, „číslo účtu“ apod.), a to formou poznámky vložené do dokumentu prostřednictvím Adobe Acrobat.“* Jinými slovy začernění citlivého údaje je zcela dostačující.

Krajský soud uzavírá, že napadené rozhodnutí žalované je dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Soud proto nemohl postupovat žalobcem navrhovaným způsobem dle § 16 odst. 4 InfZ a při zrušení rozhodnutí nařídít žalované požadované informace poskytnout, neboť konkrétní důvody pro aplikaci výluky dle InfZ nebyly žalovanou vyloženy a soud tak s nimi nemohl polemizovat a podrobit je věcnému přezkumu. Proto soud napadené rozhodnutí dle § 78 odst. 1 s.ř.s. pro vady řízení zrušil a vrátil dle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc žalované k dalšímu řízení.

Z hlediska procesního postupu krajský soud závěrem upozorňuje žalovanou na rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2014, č.j. 1 As 189/2014-50, v němž NSS formuloval závěr, že při poskytování informací podle InfZ, je povinný subjekt povinen vyrozumět podle § 4 odst. 3 správního řádu z roku 2004 osobu, která by mohla být poskytnutím informace dotčena, tj. v daném případě MUDr. O. H. (v podrobnostech viz odůvodnění uvedeného rozhodnutí NSS).

Právními názory vyslovenými v tomto rozsudku je žalovaná v dalším řízení vázána (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). V případě, že žalovaná opětovně odmítne žalobci

požadované dokumenty poskytnout, je nezbytné, aby její úvahy přezkoumatelným způsobem našly odraz v odůvodnění rozhodnutí.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že v řízení plně procesně úspěšný žalobce má právo vůči žalované na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce ve výši 6.800 Kč představují náklady za zastupování advokátem, stanovené dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) jako odměna za zastupování ve výši 6.200 Kč za 2 provedené úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) AT, tj. převzetí zastoupení a sepsí žaloby (odměna za 1 úkon právní služby ve výši 3.100 Kč byla stanovena dle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 AT), a dále náhrada hotových výdajů za provedené úkony ve výši 600 Kč, tj. 2 x 300 Kč dle § 13 odst. 3 AT. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalované povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Místo plnění určil soud dle § 149 o.s.ř.

Jelikož byl žalobce usnesením ze dne 12.9.2013, č.j. 78 Ad 61/2013-23 osvobozen od soudních poplatků v plném rozsahu, rozhodl soud výrokem III. o přechodu poplatkové povinnosti dle § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, z žalobce na žalovanou, která od soudních poplatků osvobozena není. Soudní poplatek z žaloby v této věci činí dle pol. 18 bodu 2. písm. a) Sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, částku 3.000 Kč. Lhůtu ke splnění povinnosti zaplatit soudní poplatek soud stanovil dle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích jako třídní plynoucí od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo nařízení exekuce.

V Ostravě dne 29. ledna 2015

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu